

rajevo; ali sveta mi je zapoved mojih staršev, ktere ne smem prelomiti. Jez imam tistega vzeti, ki ne bo samo mene, ampak tudi nje srečne storil, in do smerti preživil . . . vse svoje skerbí so na me naložili“.

To slišati se Omeru nekaj zlahká: „Ako je taka“ — pravi — „povej, koliko se tirja, da te dobim“. „Ne veliko, odgovori ona, napravi si blaga, in terguj; moje starše in svoje sirote moraš živiti in oblačiti“. Na to zaverne Omer: „Z Bogom, lahko noč, Mejra! zdaj vém vse, in če bo iz tega kaj moglo biti, se bova jutri vidila“.

Poln veselja in zraven poln žalosti odide Omer izpod Mejrinega okna. „Ako kje na pósodo dobim, kdo bo srečnejši od mene; ako ne, pa tudi nobeden večji siromak ne bo, ko jez“. To so mu bile misli in sanje celo dolgo noč. — Ko se dan zaznava, ni vedel kam od veselja, ko se spomni, da ima tukaj bogatega Juda dobrega prijatla. „Če on ne posodi, drugi tudi ne bo.“

V tih mislih se hitro napravi in hiti k njemu. Ko ga najde, ga začne nagovarjati, prosi in prosi, naj bi mu pomagal. Jud mu kmalo dovoli prošnjo: „To bo tudi veselilo mene — pravi Isakar — ako bo lepa Mejra ženica tvoja. Ali k daj boš pa vernil? popraša še Omera“. „Čez sedem let“, odgovori Omer. Če pa čez sedem let ne bi plačati mogel, kako bo pa tadaj?“ Ne vém, kateri vrag jima je vdihnil to pogodbo, ki sta jo tudi pred sodnikom podpisala: „Ako Omer čez sedem let posodila — trideset mošinj dnarja — ne verne, naj mu tergovec Isakar odreže pred sodnikom en lot jezika, in tako bota bot.“ — Kdo srečnejši od ženina Omera! Ta dan mu ni bilo družega v glavi, ko v kakšen škerlat in kakšen žamet bi svojo Mejro oblekel, kakošno ženitovanje bi napravil, z jedno besedo: ni toliko pomišljal, kako bi se vernila taka sila tujega blaga, kakor kako bi se hitreje potrosila.

(Konec sledí.)

Novičar iz austrijskih krajev.

Iz Ljubljane. 25. aprila Kakor po cerkvah cele dežele se je v nedeljo tudi v Ljubljani obhajal imenitni dan zaročenja Njih c. k. apost. veličanstva. V stolni cerkvi pa je bila v pondeljek — na dan poroke — še posebno slovesna sv. maša, pri kateri so bili višji c. k. oblastniji, mestni magistrat in odbor, c. k. učeni in tolika množica družih ljudi, da je bila cerkev čez in čez polna; po sv. maši, ki so jo péli infulirani prošt gosp. Zorn, so zapéli pri oltarju „zahvalno pesem“, po ti pa na koru „cesarsko pesem“. — Zvečer je bila v kazini ravno v ta spomin slovesna veselica, pri kateri je bila krasna nova podoba presvitlega cesarja s serčnim ogorom kazininega vodja in c. k. namestnijskega svetovavca gosp. grofa Hohenwarth-a odgernjena in z nadušenim petjem „cesarske pesmi“ pozdravljana. Ubogi so bili v spomin preveselega dneva z darili obdarovani, in trem jetnikom na gradu, ki so bili zaperti zavolj razžaljenja cesarja, so se nenadoma odperle vrata ječe. Kakor je zjutraj ob šestih strel na gradu napovedal začetje vselega dneva, tako je njega konec naznanil strel ob poldesetih zvečer.

Novičar iz mnogih krajev.

Dunajske novice nam naznanjajo slavni prihod presvitle vojvodinje Elizabete na Dunaj. Celo mesto in vse predmestja z blizo 50.000 ptujcev, ki so prišli nalaš za tega voljo na Dunaj, je bilo v saboto popoldne na nogah. Na krasno okinčanem parobrodu se je po močoni Donavi iz Linca pripeljala svitla zaročnica, sprem-

ljena od svoje rodovine, ob pol petih v Nusdorf, kjer so jo presvitli cesar s svojimi stariši in bratoma, vpričo mestnega in deželnega poglavarja, dunajskega nadškofa, mestnega župana in mnogo velike gospóde in tisučerne druge množice, preserčno sprejeli. Strel topov, muzika „cesarske pesmi“ in neštivilni klic „Vivat“ je pretresal zrak in zemljo, kakor je ogled blagomile zale zaročnice tópil serca pričujočih. Po kratki pomudi se je odpeljala na grad v Schönbrun, odkodar je obhajala drugi dan (v nedeljo popoldne) prvi vhod v dunajsko mesto, ktero je bilo povsod, kodar koli se je peljala, krasno okinčano in ljudstva tako polno, da se je vse terlo. Da se vesela pomemba tega dneva razlega po okrajnah celega cesarstva, so presv. cesar 356 jetnikom, ki so zaperti bili zavolj političnih hudodelstev, ali popoldoma ali deloma odpustili kazeni, in ukazali, da naj obsedni stan lombardo-beneške dežele s 1. majom neha; dalje so veleli gosp. ministru notranjih oprav: naj vzame od gosp. dnarstvenega ministra 200.000 fl., ktere naj razdelí v tolažbo nadlog tako, da česka dežela dobí 25.000 fl., marska 6000 fl., sileška 4000 fl., Galicija 26.000 fl., Tiroljsko 50.000 fl., Horvaško 10.000 fl., Dalmacija 15.000 fl., Primorje 15.000 fl., Dunaj 50.000 fl. Ravno je dunajski časnik naznanil okoli 500 poslavlí, ki so jih Njih veličanstvo podelili po različnih deželah v spomin slavne poroke. Ker „Novice“ že v natis grejo, povzamemo iz velicega števila le sledeče: komandérski križ Leopoldovega reda je prejel gosp. dežel. poglavar Chorinsky, — viteški križ tega reda žl. gosp. Scheuchensuel, c. k. sod. predsednik, — red železne krone 1. verste knezoškof Wolf, 2. reda namestnijski svetovavec gosp. grof A. Hohenwarth, 3. reda gosp. dr. Ladinik in gosp. vitez Fr. Kreutzberg, namest. svetovavca; — viteški križ Franc-Jozefovega reda so dobili gosp. prošt Zorn, gosp. prošt Arko, gosp. nadsod. svetovavec dr. Tomšič, gosp. okrajni poglavar Derbič, gosp. sod. svetovavec Schmalz, gosp. baron Codelli, izsluženi c. k. gubern. tajnik, gosp. Strobach, poglav. svetovavec in policijni vodja; — zlati križ Franc-Jozefov s krono so dobili gosp. tehant A. Murko, gosp. fajmošter Fr. Globočnik, gosp. dr. Čuber, gosp. L. Lukman, gosp. Sim. J. Pesjak, — sreberni križ: gosp. učitelj Böhm v Kočevji, učiteljski pomočnik gosp. Jak. Paharc v Teržicu. Ban horvaški gosp. baron Jelačić je povzdignjen v grofovski stan, gosp. minist. svetovavec dr. Ulepič v viteški stan, gosp. dr. Kleeman za c. k. ministerialnega svetovavca. — Važnije novice iz rusovsko-turške vojske so, da ste austrijska in pruska vlada med seboj, in tudi angleška in francozka vlada med seboj sklenile zavezo za brambo in upor, in da so Rusi 14. t. m. na terdnjavo Silistrio streljati začela, ktera je začela ob štirih popoldne goreti. Več od rusovsko-turške vojske drugo pot.

Stan kursa na Dunaji 24. aprila 1854.

Obligacije	5 %	84 ⁷ / ₈	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	80 ¹ / ₂ fl.
državnega	4 ¹ / ₂ %	76 ¹ / ₄	„	Windšgrac. „ „ 20 „	28 ³ / ₈ „
dolga	4 %	69 ¹ / ₄	„	Waldstein. „ „ 20 „	28 ³ / ₄ „
	3 %	55	„	Keglevičeve „ „ 10 „	10 ³ / ₄ „
	2 ¹ / ₂ %	44	„	Cesarski cekini.	6 fl. 23
Oblig. 5% od leta 1851 B		113	„	Napoleondor (20 frankov)	10 fl. 50
Oblig. zemljiš. odkupa 5%		84	„	Suverendor	18 fl. 30
Zajemi od leta 1834 . .		223	„	Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1839 . .		119 ¹ / ₂	„	na 100 fl.	36 ³ / ₄ fl.

Loterijne srečke:

na Dunaju	} 22. aprila 1854:	9. 84. 23. 21. 88.
v Gradcu		24. 35. 53. 56. 51.

Prihodnje srečkanje bo na Dunaju in v Gradcu 3. maja 1854.